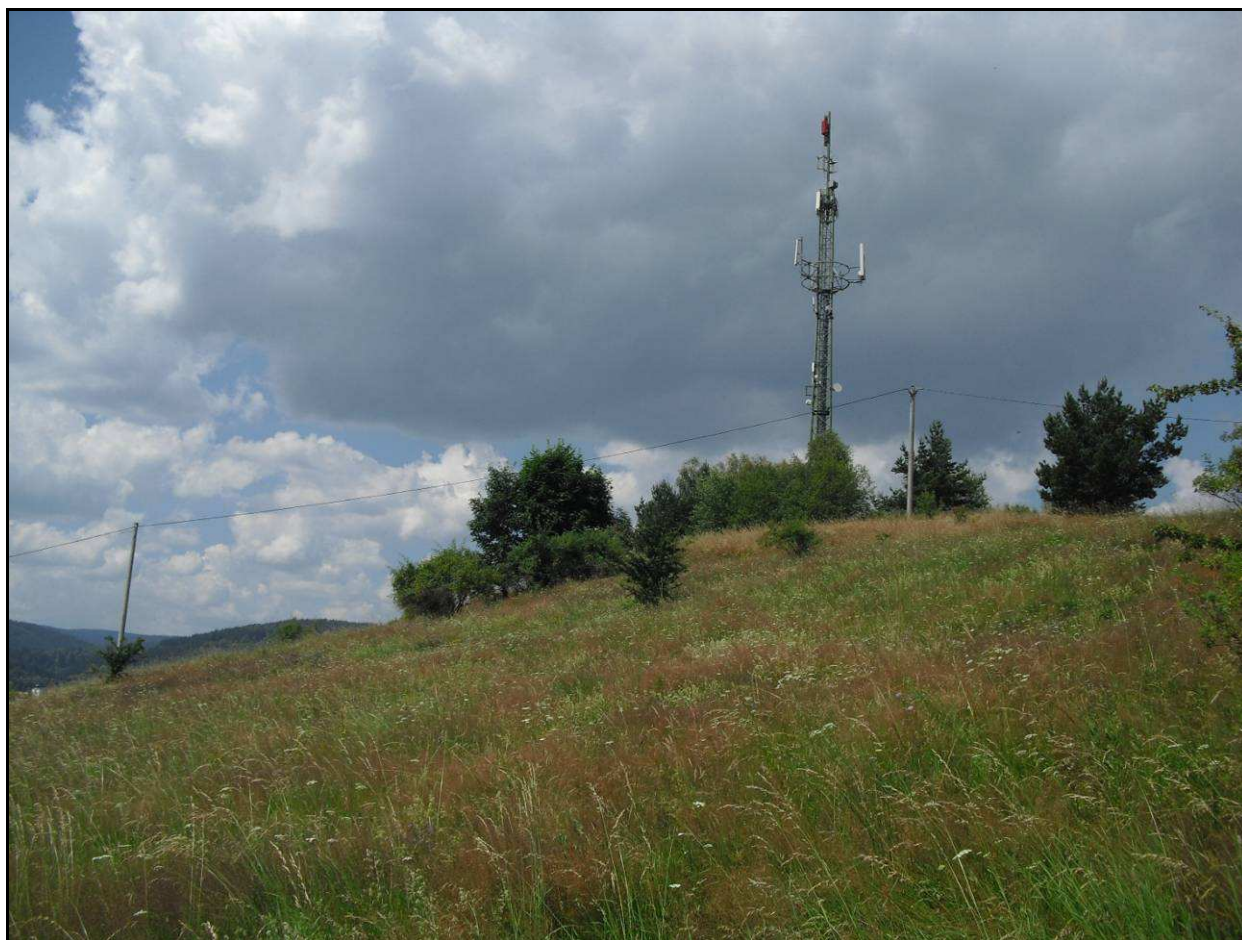

OCHRANÁŘSKÝ PLÁN

LOKALITY

VELKÁ HOMOLKA

Vrcholové partie Velké Homolky s vysílačem (foto J. Hromas)

ZO ČSOP ŠUMAVA

LISTOPAD 2015

ZPRACOVAL: Jakub Hromas

ZÁKLADNÍ ÚDAJE

1.1 Název lokality

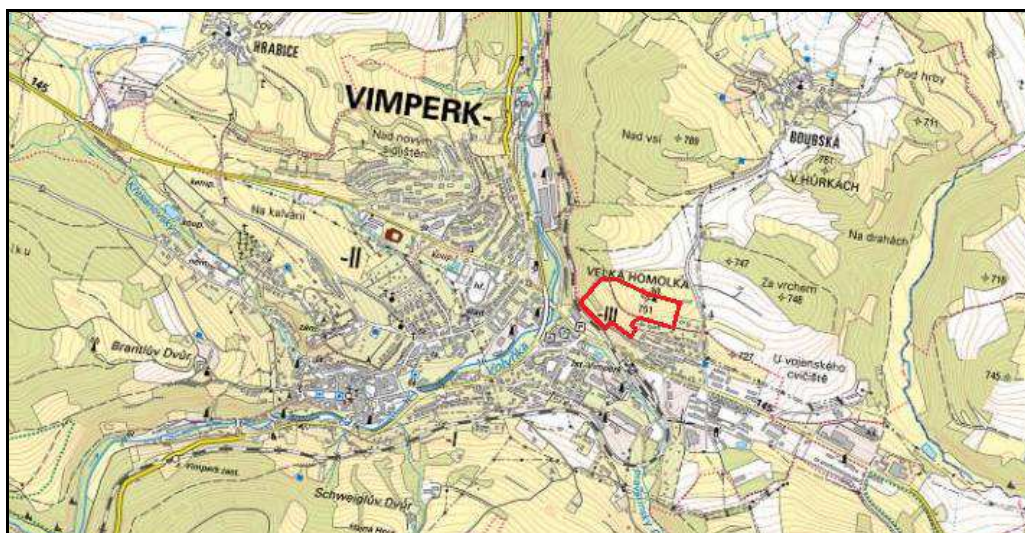
Velká Homolka

1.2 Lokalizace

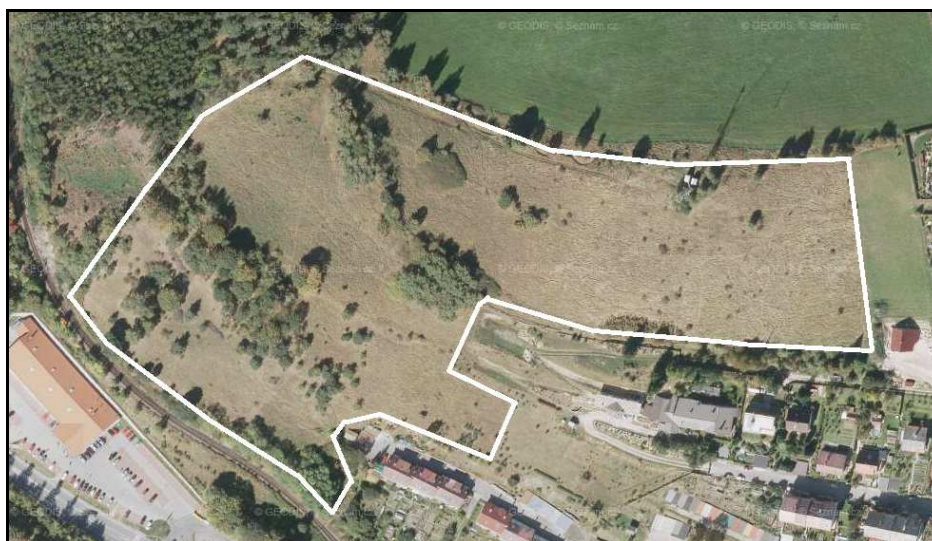
Území tvoří převážně jihozápadní svahy vrchu Velká Homolka (též zvaný Šibeničák), který se zdvihá na severovýchodním okraji města Vimperk nad soutokem Volyňky a Pravětínského potoka. Kóta vrchu se nachází v nadmořské výšce 751 metrů.

Lokalita se nachází v katastrálních územích Boubská a Vimperk, spadá pod obec Vimperk, tj. obec s rozšířenou působností v okrese Prachatice v Jihočeském kraji.

Výřez základní mapy – Velká Homolka a širší okolí (upraveno z www.cuzk.cz)

Vymezení zájmového území lokality Velká Homolka (upraveno z www.mapy.cz)

Parcelní vymezení (PK) zájmového území lokality v k. ú. Boubská (upraveno z www.cuzk.cz)

Parcelní vymezení (KN) zájmového území lokality v k. ú. Vimperk (upraveno z www.cuzk.cz)

1.3 Údaje o jednotlivých pozemcích

Parcelní vymezení území v k. ú. Vimperk (782084)

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Číslo listu vlastnictví	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v zájmové lokalitě	Vztah k pozemku
1972/1		TTP		10001	1032	1032	Nájem
1971/1		TTP		10001	881	881	Nájem
1970/1		TTP		10001	1116	1116	Nájem
1969		TTP		10001	1708	1708	Nájem
1967/2		TTP		82	1591	1591	Vlastnictví ČSOP
1967/1		TTP		82	6554	6554	Vlastnictví ČSOP
1964		TTP		10001	7446	7446	Nájem
1965		Ostatní plocha	Neplošná půda	10001	322	322	Nájem
1966/1		Ostatní plocha	Neplošná půda	411	334	334	Nájem
1967/3		TTP		411	5076	5076	Nájem
1966/4		Ostatní plocha	Neplošná půda	411	40	40	Nájem
1966/5		Ostatní půda	Neplošná půda	655	182	182	Nájem
1967/4		TTP		655	1772	1772	Nájem
1966/3		Ostatní plocha	Neplošná půda	655	123	123	Nájem
1966/2		Ostatní plocha	Neplošná půda	593	528	528	Nájem
1967/5		TTP		593	1685	1685	Nájem
Celkem						30 390	

Parcelní vymezení území v k. ú. Boubská (608611)

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Číslo listu vlastnictví	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v zájmové lokalitě (m ²)	Vztah k pozemku
948		Ostatní plocha	Ostatní komunikace	807	1674	510	Bez vztahu
890/47		TTP			22096		
	890/50			660	3647	3647	Nájem (ke konci roku 2015 změna vlastníka)
	890/49			780	3650	3650	Souhlas k managementu na 1 rok od nájemce
	890/48			2005	5358	5358	Vlastnictví ČSOP
	890/47			1942	5169	5169	Nájem
	890/46			1976	4272	4272	Souhlas k managementu na 1 rok
887/2		Ostatní plocha	Neplošná půda		1621	1621	
	887/2			2005	444	444	Vlastnictví ČSOP
	887/1			1914	1177	1177	Bez vztahu
947		Ostatní plocha	Ostatní komunikace	672	1101	941	Bez vztahu
Celkem						25 168	

Celkové výměry pozemků na Velké Homolce

Druh pozemku	plocha v ha	Způsob využití pozemku	plocha v ha
trvalé travní porosty	5,0957		
ostatní plochy	0,4601	neplodná půda	0,3150
		ostatní způsoby využití	0,1451
plocha celkem	5,5558		

2 CHARAKTERISTIKA LOKALITY

2.1 Přírodní poměry

2.1.1 Geologie a reliéf

Lokalitu Velká Homolka tvoří převážně jihozápadní svahy, které se zdvihají na severovýchodním okraji města Vimperk nad soutokem Volyňky a Pravětínského potoka. Lokalita se nachází v katastrálních území Boubská a Vimperk. Správně náleží pod město Vimperk.

Dle geomorfologického členění České republiky spadá zájmová lokalita do provincie České vysočiny, subprovincie Šumavské soustavy (kód I), dále pak do oblasti Šumavské hornatiny (kód IB), celku Šumavské podhůří (kód IB-2) s podcelkem Vimperská vrchovina (kód IB-2C) a do okrsku Bělečská vrchovina (kód 1B-2C-3).

Zájmové území leží jako celé jižní Čechy v oblasti moldanubika Českého masivu. Konkrétně pak v šumavské větvi moldanubika označované jako volyňsko-vimperská oblast. Z hlediska horninového složení převládají migmatitizované biotitické a sillimanit-biotitické pararuly, místy s granátem a cordieritem. Převládajícím půdním druhem jsou mesobazické kambizemě.

2.1.2 Hydrologické poměry

Lokalitou Velká Homolka neprotéká žádná vodoteč. Spadá do povodí řeky Volyňky (hydrologické pořadí 1-08-02-001). Průměrná roční teplota v zájmové oblasti je 6–7 °C a průměrný roční úhrn srážek oblasti je 600 – 700 mm.

2.1.3 Vymezení biotopů

Data AOPK ČR z mapování biotopů pro soustavu Natura 2000 uvádí, že se na lokalitě Velká Homolka nachází tři přírodní biotopy dle Katalogu biotopů ČR (CHYTRÝ et al. 2001), a to – T2.3B (Podhorské a horské smilkové trávníky bez jalovce), T1.1 (Mezofilní ovsíkové louky)

a K3 (Vysoké mezofilní a xerofilní křoviny). Mapování biotopů probíhalo na Velké Homolce v květnu roku 2004.

Podklady z mapování biotopů uvádí bližší popis území včetně přítomné vegetace. Pro dílčí plochu pod vysílačem (biotop T2.3B) se uvádí druhy jako smilka tuhá (*Nardus stricta*), vřes obecný (*Calluna vulgaris*), devaterník velkokvětý (*Helianthemum grandiflorum*), čilimník černající (*Cytisus nigricans*) či jetel alpínský (*Trifolium alpestre*). Průzkum uvádí, že je plocha nekosená, degradována, má subxerofilní charakter a probíhá sukcese trnky obecné (*Prunus spinosa*) a růží (*Rosa sp.*).

Pro louky ve střední části lokality (biotop T1.1) se uvádí, že jsou nekoseny, dominuje zde ovsík vyvýšený (*Arrhenatherum elatius*), jako další druhy jsou uvedeny chrpa parukářka (*Centaurea pseudophrygia*), bedrník obecný (*Pimpinella saxifraga*), štirovník růžkatý (*Lotus corniculatus*) a dále expanduje srha laločnatá (*Dactylis glomerata*).

Třetí plocha nad železniční tratí je biotop T2.3B a plocha je nekosená a degradována. Z druhů se vyskytuje smilka tuhá (*Nardus stricta*), pupava bezlodyšná (*Carlina acaulis*), divizna knotovitá (*Verbascum lychnitis*), mateřídouška vejčitá (*Thymus pulegioides*), smolnička obecná (*Lychnis viscaria*). Plocha zarůstá ovsíkem vyvýšeným (*Arrhenatherum elatius*) a probíhá zde sukcese trnky obecné (*Prunus spinosa*), růží (*Rosa sp.*) a hlohu (*Crataegus sp.*).

V mapování je označen i biotop K3 – pás keřů vedoucí podél cesty od vysílače k ohništi (podél cyklistické dráhy). Uvádí se zde druhy jako trnka obecná (*Prunus spinosa*), růže (*Rosa sp.*), sukcese jeřábu ptačího (*Sorbus aucuparia*), břízy bílé (*Betula pendula*) a javorů (*Acer sp.*).

Mapový snímek z mapování biotopů pro soustavu Natura 2000 (zdroj AOPK ČR)

Současný stav území a přehled dílčích ploch

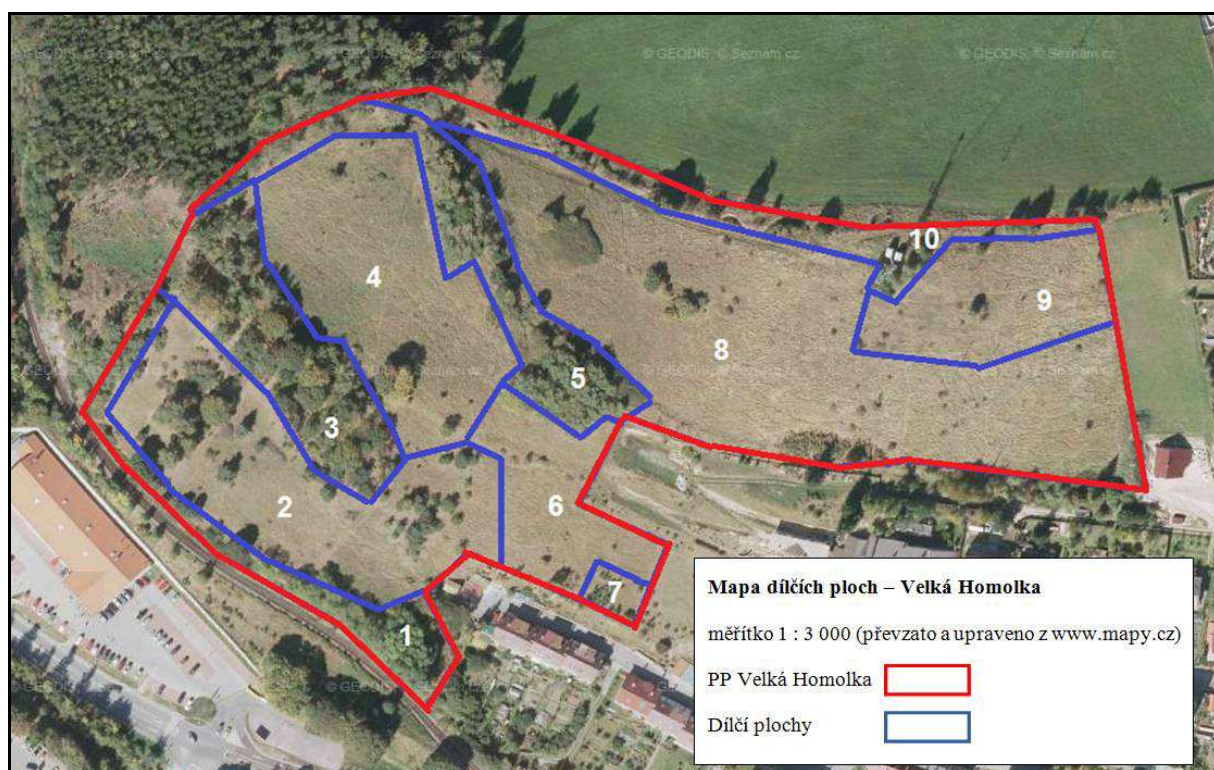
Charakteristika dílčích ploch byla provedena na základě mapování v roce 2013, na základě doporučení vycházejících z botanického průzkumu Ekrt a Půbala (2009), z entomologického průzkumu Dvořáka (2009) a ze zkušeností při provádění managementových opatření organizací ZO ČSOP Šumava během let 2010 až 2013.

Popis dílčích ploch a objektů na nelesních pozemcích

Označení plochy	Název	Výměra (ha)	Stručný popis charakteru plochy
1	Pás dřevin podél železniční trati	0,35	Výsadba trnovníku akátu (<i>Robinia pseudacacia</i>), který silně zmlazuje. Místy se vyskytuje dub letní (<i>Quercus robur</i>) a javor klen (<i>Acer pseudoplatanus</i>). Přítomnost akátů ovlivňuje travní porost (vlivem aleopatických látek), dochází také k zastínění.
2	Podhorský smilkový trávník s mraveništi a mateřídouškou	0,79	Krátkostébelná společenstva sv. <i>Violion caninae</i> s pomístní expanzí ovsíku vyvýšeného (<i>Arrhenatherum elatius</i>). Poměrně druhově bohatý trávník s kostřavou ovčí (<i>Festuca ovina</i>), psinečkem tenkým (<i>Agrostis apillaris</i>), třeslící prostřední (<i>Briza media</i>), mateřídouškou vejčitou (<i>Thymus pulegioides</i>). Vtroušeně se nachází mladé nálety dřevin borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>), dubu letního (<i>Quercus robur</i>) a topolů osik (<i>Populus tremula</i>).
3	Pás dřevin uprostřed pastvin	0,28	Pás dřevin různého stáří a složení. Převládá javor klen (<i>Acer pseudoplatanus</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>), topol osika (<i>Populus tremula</i>), z křovin líska obecná (<i>Corylus avellana</i>), trnka obecná (<i>Prunus spinosa</i>) a hloh (<i>Crataegus</i> sp.). Nejstarší jedinci se nalézají uprostřed plochy a podél staré kamenné zdi. Směrem do plochy 2 a 4 se věk dřevin snižuje – zde s dominancí topolů osik (<i>Populus tremula</i>).
4	Mezofilní ovsíková louka	0,81	Vysokostébelný porost, místy silně eutrofizovaný, pomístně přechod k druhově bohatším trávníkům – hlavně SV až SZ lem plochy. Běžné druhy jako bojínka vytrvalá (<i>Phleum pratense</i>), psárka luční (<i>Alopecurus pratensis</i>), srha říznačka (<i>Dactylis glomerata</i>), kostřava červená (<i>Festuca rubra</i>) a dominuje ovsík vyvýšený (<i>Arrhenatherum elatius</i>).
5	Dřevinný lem podél staré cesty	0,40	Pás dřevin různého stáří a složení. Dominuje topol osika (<i>Populus tremula</i>), dále javor klen (<i>Acer pseudoplatanus</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>), bříza pýřitá (<i>Betula pubescens</i>), hrušeň obecná (<i>Pyrus communis</i>), z křovin trnka obecná (<i>Prunus spinosa</i>), hloh (<i>Crataegus</i> sp.), růže (<i>Rosa</i> sp.). Nejstarší jedinci se nalézají podél staré cesty, dnes pěšina. Směrem do ploch 4, 6 a 8 se věk dřevin snižuje a dochází k expanzi topolů osik.
6	Smilkový trávník s přechodem k ovsíkovým loukám	0,37	Krátkostébelná společenstva sv. <i>Violion caninae</i> s výraznou expanzí ovsíku vyvýšeného (<i>Arrhenatherum elatius</i>). Poměrně ještě druhově bohatý trávník s kostřavou ovčí (<i>Festuca ovina</i>), kostřavou červenou (<i>Festuca rubra</i>), psinečkem tenkým (<i>Agrostis apillaris</i>). Vtroušeně se nachází nálety dřevin topolů osik (<i>Populus tremula</i>) a břízy pýřité (<i>Betula pubescens</i>).

7	Umělá výsadba smrku	0,04	Umělá a nevhodná výsadba smrků ztepilých (<i>Picea abies</i>) a smrků pichlavých (<i>Picea pungens</i>). Nyní ve věku cca 15 let.
8	Smilkový trávník s přechodem k ovsíkovým loukám	1,76	Různorodý porost, místy krátkostébelného charakteru sv. <i>Violion caninae</i> , místy eutrofizovaný a postižený expanzí ovsíku vyvýšeného (<i>Arrhenatherum elatius</i>). Dominuje psineček tenký (<i>Agrostis capillaris</i>), ovsík vyvýšený (<i>Arrhenatherum elatius</i>) a místy i pupava bezlodyžná (<i>Carlina acaulis</i>). Jedná se o plochu, kde se nejdéle zemědělsky hospodařilo.
9	Krátkostébelný druhově bohatý trávník	0,52	Druhově bohatý porost. Vyskytuje se psineček tenký (<i>Agrostis capillaris</i>), pupava bezlodyžná (<i>Carlina acaulis</i>), kostřava ovčí (<i>Festuca ovina</i>), snědek jehlancovitý (<i>Koeleria pyramidata</i>), kručinka (<i>Genista</i> sp.), místy expanduje ovsík vyvýšený (<i>Arrhenatherum elatius</i>) a jetel prostřední (<i>Trifolium medium</i>). Výskyt bukvice lékařské (<i>Betonica officinalis</i>) a patrně místo s historickým výskytem hořečku mnohotvarého českého (<i>Gentianella praecox</i> subsp. <i>bohemica</i>).
10	Křovinný pás podél cesty a cyklistické dráhy	0,26	Pás dřevin různého stáří a složení - javor klen (<i>Acer pseudoplatanus</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), borovice lesní (<i>Pinus silvestris</i>), topol osika (<i>Populus tremula</i>), bříza pýřitá (<i>Betula pubescens</i>) a jeřáb ptačí (<i>Sorbus aucuparia</i>). Z křovin je zastoupena trnka obecná (<i>Prunus spinosa</i>), hloh (<i>Crataegus</i> sp.) a růže (<i>Rosa</i> sp.). Dřeviny rostou podél cyklistické sjezdové dráhy. Poměrně rozvolněné. Součástí této plochy je vysílač a obslužná stavba.

Mapa dílčích ploch Velké Homolky

2.1.4 Flóra (včetně hub) a fauna

Přehled zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů

Legenda: druhy rostlin Červeného seznamu ČR (PROCHÁZKA 2001): C1 = kriticky ohrožený, C4a = vzácnější taxon vyžadující pozornost, méně ohrožený

Druhy Červeného seznamu ČR (PLESNÍK, HANZAL, BREJŠKOVÁ 2003 - obratlovci a FARKAČ, KRÁL, ŠKORPÍK 2005 – bezobratlí): CR = kriticky ohrožený druh, EN = ohrožený druh, VU = zranitelný druh, NT = téměř ohrožený druh, LC = málo dotčený druh, NE = nevyhodnocený druh

Chráněné druhy podle vyhlášky MŽP ČR č. 395/1992 Sb.: KO = kriticky ohrožený druh, SO = silně ohrožený, O = ohrožený

Název druhu	Aktuální početnost nebo vitalita populace v ZCHÚ	Stupeň ohrožení	Popis biotopu druhu
chrpa parukářka (<i>Centaurea pseudophrygia</i>)	roztroušeně	C4a/-	Mezofilní louky, světlé lesní lemy
mák pochybný (<i>Papaver dubium</i>)	1 trs	C4a/-	Okraje komunikací, písčiny, rumiště nebo polní kultury, nejčastěji na mírně bazických až mírně kyselých podkladech
mochna přímá (<i>Potentilla recta</i>)	vzácně/na hranici lokality	C4a/-	Slunné a suché stanoviště - kamenité stráně, stepní svahy, okraje cest
hořeček mnohotvarý český (<i>Gentianella praecox subsp. bohemica</i>)	Udáván do roku 1980 o počtu do 100 ks	C1/KO	Krátkostébelné louky, pastviny a světlé lesní lemy
Modrásek černočárný (<i>Pseudophilotes baton</i>)	-	CR/KO	Suché extenzivní pastviny a stráně s mateřídouškou.
Tesařík pižmový (<i>Aromia moschata</i>)	-	NT/-	Křoviny, pastviny
Zdobenec skvrnitý (<i>Trichius fasciatus</i>)	hojný	NT/-	Okraje lesů, paseky, hustý a vysoký bylinný podrost
Čmelák proměnlivý (<i>Bombus humilis</i>)	hojný	VU/O	Louky a meze, květnatá stanoviště
Čmelák širolebý (<i>Bombus wurflenii</i>)	-	VU/O	Otevřená stanoviště vyšších poloh
Čmelák zahradní (<i>Bombus hortorum</i>)	hojný	-/O	Lesy a lesní okraje, chladnější oblasti
Čmelák skalní (<i>Bombus lapidarius</i>)	hojný	-/O	Otevřená výslunná stanoviště
Čmelák hájový (<i>Bombus lucorum</i>)	hojný	-/O	Převládá ve vyšších polohách, lesy
Čmelák rolní (<i>Bombus pascuorum</i>)	hojný	-/O	
Pačmelák dlouhosrstý (<i>Bombus barbutellus</i>)	-	-/O	Lesy, lesní okraje, chladnější místa
Pačmelák český (<i>Bombus bohemicus</i>)	-	-/O	Lesy
Čmelák rokytový (<i>Bombus hypnorum</i>)	-	-/O	Lesy a lesní okraje, chladnější oblasti
Čmelák luční (<i>Bombus pratorum</i>)	hojný	-/O	Lesy a lesní okraje, horské oblasti
Čmelák úhorový (<i>Bombus ruderarius</i>)	-	-/O	Teplá a výslunná otevřená stanoviště

Čmelák sorojský (<i>Bombus soroeensis</i>)	-	-/O	Horský lesní druh
Pačmelák lesní (<i>Bombus sylvestris</i>)	-	-/O	Lesy podhůří a hor
Čmelák zemní (<i>Bombus terrestris</i>)	-	-/O	Otevřená teplejší stanoviště
Modrásek lesní (<i>Cyaniris semiargus</i>)	hojný	VU/-	Luční společenstva
Perleťovec fialkový (<i>Boloria euphrosyne</i>)	-	VU/-	Paseky, světliny, lesostepi, křoviny
Vosa hrnčířka (<i>Symmorphus allobrogus</i>)	-	EN/-	Horský druh chladnějších lesů
Vosa prostřední (<i>Dolichovespula media</i>)	hojný	VU/-	Lesy a parky
Svižník polní (<i>Cicindela campestris</i>)	hojný	-/O	Okraje lesů, na pastvinách, polích a lesních cestách.
Zlatohlávek tmavý (<i>Oxythyrea funesta</i>)	hojný	-/O	Otevřená stanoviště
Zdobenec skvrnitý (<i>Toxoneura usta</i>)	-	-/O	Podhorský a horský druh
Užovka hladká (<i>Coronella austriaca</i>)	1 ex.	VU/SO	Suchá, výslunná stanoviště
Užovka obojková (<i>Natrix natrix</i>)	-	LC/O	Vlhčí a stinná stanoviště, blízko vody
Zmije obecná (<i>Vipera berus</i>)	1 ex.	VU/KO	prosluněné horské stráně, rašeliniště nebo mokřady
Slepýš křehký (<i>Anguis fragilis</i>)	hojný	LC/SO	Louky, paseky, křovinaté stráně
Ropucha obecná (<i>Bufo bufo</i>)	1 ex.	NT/O	Lesy, pole, zahrady
Brkoslav severní (<i>Bombycilla garulus</i>)	-	-/O	V ČR zimoviště, sady, zahrady
Čečetka zimní (<i>Carduelis flammea</i>)	-	NT/-	Lesy, parky, zahrady
Datel černý (<i>Dryocopus martius</i>)	1 ex.	LC/	Od lužních lesů v nížinách až téměř po horní hranici lesa v horách
Jestřáb lesní (<i>Accipiter gentilis</i>)	-	VU/O	Lesní druh
Jiříčka obecná (<i>Delichon urbica</i>)	-	NT/-	Obývá osídlenou kulturní krajinu
Krahujec obecný (<i>Accipiter nisus</i>)	1 ex.	VU/SO	Lesy, lesní lemy a na ně navazující pozemky v podobě rozptýlené zeleně, zahrad a sadů
Krkavec velký (<i>Corvus corax</i>)	1 ex.	VU/O	Především podhorské a horské oblasti
Krutihlav obecný (<i>Jynx torquilla</i>)	-	VU/SO	Hnízdí v otevřené krajině se skupinami stromů a v sadech
Křepelka polní (<i>Coturnix coturnix</i>)	-	NT/SO	Žije skrytě v oraništích a na lukách
Linduška luční (<i>Anthus pratensis</i>)	-	LC/-	Na mokřích loukách a pastvinách
Rorýs obecný (<i>Apus apus</i>)	-	-/O	Hnízdí v budovách, na půdách
Sluka lesní (<i>Scolopax rusticola</i>)	-	VU/O	Vlhčí listnaté nebo smíšené lesy
Ťuhák obecný (<i>Lanius collurio</i>)	několik ex.	NT/O	Keřové porosty, křovinaté stráně a meze, okraje lesů a polní remízky, pastviny, řídčeji i parky a zahrady
Vlaštovka obecná (<i>Hirundo rustica</i>)	-	LC/O	Kulturní krajina, hnízda většinou budují uvnitř lidských staveb

Vrabec polní (<i>Passer montanus</i>)	-	LC/-	Otevřené prostory a porosty starých dutých stromů, okraje listnatých lesů, staré sady a aleje
Vrána černá (<i>Corvus corone</i>)	-	NT/-	Obývá otevřenou krajinu s poli, loukami, lesy
Žluna zelená (<i>Picus viridis</i>)	-	LC/-	Otevřená krajina s řídkými lesy, sady a aleje
netopýr černý (<i>Barbastella barbastellus</i>)	-	-/KO	Na celém území s výjimkou intenzivně obhospodařovaných nížin
netopýr rezavý (<i>Nyctalus noctula</i>)	-	-/SO	Běžně na celém území vyjma souvislých lesních komplexů ve vyšších polohách
netopýr večerní (<i>Eptesicus serotinus</i>)	-	-/SO	V ČR je rozšířený téměř po celém území, místy chybí pouze v horských a související zalesněných oblastech
netopýr velký (<i>Myotis myotis</i>)	-	VU/KO	ČR na celém území představuje v nižších a středních polohách patrně našeho nejhojnějšího netopýra
veverka obecná (<i>Sciurus vulgaris</i>)	několik ex.	NE/O	Smrkové, smíšené i listnaté lesy, parky a zahrady
sysel obecný (<i>Spermophilus citellus</i>)	udáván do roku 1980	CR/KO	Krátkostébelné travnaté stepi, udržované travnaté plochy, sportovní hřiště, parky

Tento přehled je stanoven na základě terénního průzkumu provedeného v roce 2013 zpracovatelem ochranného plánu (J. Hromas), na základě botanického mapování z roku 2009 (Ekrt & Půbal), na základě entomologického mapování z roku 2009 (Dvořák) a dat poskytnutých Vondrkou (2013).

PAVLÍČKO (1998) ve své práci uvádí nálezy populace do 100 exemplářů hořečků mnohotvarých českých od Bohuslava Nauše před rokem 1980, a to právě na lokalitě Homolka na západním úbočí vrchu.

Jako zajímavé lze hodnotit ústní sdělení SCHWAMBERGERA (2014), které dokládá výskyt sysla obecného (*Spermophilus citellus*) a králíka divokého (*Oryctolagus cuniculus*), a to do počátku výstavby domů ve východní části Velké Homolky – patrně do roku 1980.

2.2 Ekologické souvislosti

Hlavním předmětem ochrany je mozaika suchých trávníků krátkostébelného, místy až mezofilního charakteru doplněné mezofilními křovinami a na ně vázanými druhy bezobratlých – především pak modrásek černočárný (*Pseudophilotes baton*).

2.2.1 Velikost

Lokalita zaujímá rozlohu cca 5,5 ha. Na území navazuje v jižní a východní části městská zástavba, na západě se nacházejí pozemky určené k plnění funkcí lesa, směrem na sever se nacházejí zemědělské pozemky v podobě trvalých travních ploch (kosené a pasené pozemky).

Z hlediska potenciálního šíření biotopů nelze o tomto uvažovat, protože lokalita je pevně ohraničena zcela odlišnými druhy využití okolního území (viz výše).

Z pohledu zachování druhů je území schopné zajistit přežití zdejšího předmětu ochrany (především entomofauny). Jedná se de facto o 5,5 ha velké biocentrum obklopené z poloviny městskou zástavou, z druhé poloviny lesními nebo zemědělskými pozemky, které jsou intenzivně využívány.

2.2.2 Reprezentativnost (zachovalost) fyziotypů/biotopů

Reprezentativnost biotopů hodnotíme jako průměrnou, vzhledem k dlouhodobější absenci managementů (do roku 2010). Na druhou stranu se jedná o druhově a biotopově nejvhodnější a nejzajímavější území v okruhu několika kilometrů. Nejbližší chráněné území se nachází cca 6 km severním směrem (PR a EVL Opolenec).

2.2.3 Obnovitelnost fyziotypů/biotopů a druhových populací

Biotope jsou na Velké Homolce obnovitelné, a to s tím, že území potřebuje pravidelnou péči v podobě pasení ovce/kosení a práci s náletovými dřevinami.

Vegetace plochy nad železniční tratí tak v současné době (2015) vypadá díky již pětiletému managementu poměrně stabilizovaně. Intenzivněji by měl management probíhat ve střední části (plocha 4) a na plochách pod vrcholem (plocha 8). Důležité je však dodržení termínů kosení a přepásání vzhledem k předmětu ochrany. Neméně důležitá je i práce s náletovými dřevinami – topoly osiky a výsadby akátů. Důležité je i zamezení dalších snah o začlenění území jako zastavitelného v územním plánu tak, jak se nevhodně stalo v nedávné minulosti.

Bez aktivního přístupu k ochraně této lokality může většina předmětu ochrany tohoto území brzy zaniknout.

2.3 Právní souvislosti

2.3.1 Ochrana přírody a krajiny

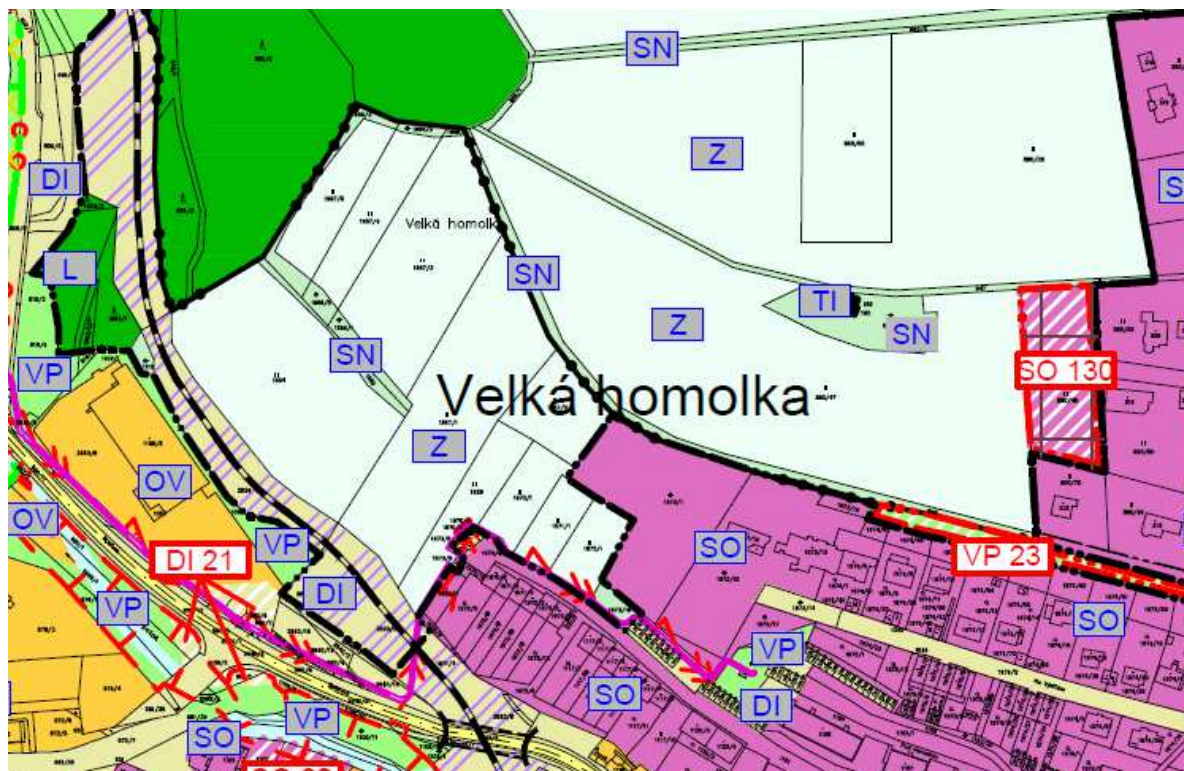
Na lokalitu se nevztahuje žádná zákonná územní ochrana.

2.3.2 Územně plánovací dokumentace a další právní vztahy k lokalitě

Celá plocha je (vyjma sousedních asi 0,3 ha ve východní části) územním plánem vyjmuta ze zástavby a vedena jako zemědělská plocha a smíšené nezastavěné území. Aktuálně platný

územní plán města Vimperk byl schválen v červnu 2015. Podrobnosti na <http://www.vimperk.cz/2046/cz/up-vimperk>

Výřez z platného územního plánu města Vimperk - legenda: Z = plochy zemědělské, SN = plochy smíšené nezastavěné území, TI = technická infrastruktura (vše stabilizované plochy)

2.4 Socio-ekonomické poměry - využívání území a jeho okolí, ovlivňující lokalitu, v minulosti a současnosti

V minulosti sloužilo celé území jako pastvina především pro skot a tam, kde to terén dovolil, se i „polařilo“ a „lukařilo“. Hospodařili zde drobní zemědělci, později ZD Boubín se sídlem v Boubské. Je udáváno, že lokalita několikrát i hořela z důvodu blízké železniční trati a provozu parních lokomotiv. Toto zemědělské využití patrně formovalo bohatou mozaiku bioty tohoto území.

V 70. a 80. letech 20. století byla část Velké Homolky zastavěna rodinnými domy a bytovkami (ve východní části). K dalšímu zastavění došlo krátce po roce 2000. I v současné době jsou evidovány snahy o další zástavbu a to i přesto, že je celá plocha (vyjma asi 0,3 ha v západní části) územním plánem vyjmuta ze zástavby a vedena jako zemědělská plocha. Ve vrcholové části došlo k výstavbě vysílače, jehož vlastníkem jsou České Radiokomunikace a. s. Od toho místa vede podél severní hranice cyklistická dráha. Dráha je patrně postavena bez

jakéhokoliv povolení, avšak z hlediska ochrany přírody není prozatím její existence a současné užívání nijak závažné.

Během posledních asi 20 let došlo na nezastavěné části lokality (cca 5,5 ha) k úplnému upuštění od hospodaření, část lokality ve střední a spodní části zarostla nálety (topoly osiky, trnky obecné) a podél železniční trati a na západní hranici došlo k výsadbě trnovníků akátů, které zde ovlivňují alelopatickými látkami rostlinná společenstva.

Až v roce 2009 byla lokalita prozkoumána z hlediska výskytu hmyzích a rostlinných druhů a od roku 2010 se na lokalitě pravidelně hospodaří dle doporučení vycházejících z těchto průzkumů.

Ve vrcholové partii stojí dominantní kamenný kříž z roku 1899.

2.4.1 Ochrana přírody

Po vzniku organizace ZO ČSOP Šumava a zahájení aktivit v oblast praktické péče o přírodovědná území se na ni obraceli místní obyvatelé, úředníci i přírodovědci s pobídkou provedení průzkumů Velké Homolky s tím, že lokalita, o kterou se dlouhodobě nikdo nestará, má jistý přírodovědný potenciál. Jednalo se především o p. Dvořáka (t. č. Správa NP a CHKO Šumava), Ing. Málovou (t. č. MěÚ Vimperk) a obyvatele rodinné zástavby navazující na lokalitu (p. Schwamberger).

V roce 2009 ZO ČSOP Šumava získala prostředky z programu ČSOP Ochrana biodiverzity na provedení dvou průzkumů území – botanického a entomologického. Od roku 2010 se poté provádí pravidelný management území.

Botanický průzkum byl proveden v průběhu vegetační sezóny roku 2009. Výsledkem provedeného průzkumu je floristická a vegetační inventarizace území doplněná o poznámky k managementu.

Na inventarizované ploše je evidováno celkem 175 taxonů cévnatých rostlin, z toho jsou 3 taxony registrované v Červeném seznamu České republiky. Jedná se o taxony z nejnižší kategorie ohrožení (C4) – chrpa parukářka (*Centaurea pseudophrygia*), mák pochybný (*Papaver dubium*) a mochna přímá (*Potentilla recta*). Žádné zákonem chráněné druhy rostlin nebyly na lokalitě zaznamenány.

Entomologický průzkum byl prováděn v roce 2009 a přinesl výsledky vybraných skupin hmyzu, vč. doporučení k provádění managementových opatření.

Na lokalitě převažují druhy otevřených a teplejších stanovišť a díky blízkému lesu je významná i lesní entomofauna. Zastoupeny jsou výrazněji i chladnomilné až horské druhy – př. hrobařík *Nicrophorus investigator*, čmeláci *Bombus soroeensis* a *Bombus wurflenii*, samotářská vosa *Symmorphus allobrogus*, nebo drobné mouchy *Lyciella illota* a *Lyciella mihalyi*. Významné z hlediska fauny Pošumaví jsou nálezy velmi teplomilných až stepních druhů – př. páteříček *Rhagonycha lutea*, slunéčka *Myrrha 18guttata* a *Tytthaspis 16punctata*, mandelinka *Chrysolina c. cerealis*, soumračník *Erynnis tages*, modrásek *Cupido minimus* nebo saranče *Omocestus haemorrhoidalis*.

Mezi všemi druhy vyčnívá modrásek černočárný (*Pseudophilotes baton*), kriticky ohrožený druh, chráněný i soustavou Natura 2000. Dalšími druhy uvedenými v posledním červeném seznamu bezobratlých ČR z roku 2005 jsou tesařík *Aromia moschata* a zdobenec *Trichius fasciatus* jako druhy blízké ohrožení, čmeláci *Bombus humilis* a *Bombus wurflenii*, modrásek *Cyaniris semiargus* a perleťovec *Boloria euphrosyne* jako druhy zranitelné a samotářská vosa *Symmorphus allobrogus* jako druh ohrožený.

Zajímavost lokality dokresluje několik druhů preferujících vlhké louky nebo lesy.

Ochranné zásahy probíhají na částech lokality až od roku 2010. První zásahy proběhly v nejcennějších částech (plocha 2) na ploše cca 0,4 ha – jarní odstranění stařiny a podzimní seč. Na jaře 2011 došlo v těchto místech k odstranění 3 ks vzrostlých akátů a asi 2 200 m² náletových dřevin (topoly osiky, akáty a aj.). Dále byla poprvé přepasena plocha o výměře 1 ha a na podzim byla pokosena. V roce 2012 byly odstraněny některé nevhodné nálety topolů osik (v ploše 3 na hranici s plochou 4) a trnovníků akátů (plocha 1) a celá Velká Homolka byla přepasena malým stádem šumavských ovcí – 20 ks ovcí. Pastva celého území proběhla i v roce 2013 až 2015.

V roce 2013 byly provedeny další průzkumy – botanické, entomologické, byly zjištěny údaje o savcích, ptácích, obojživelnících a plazech. problematika byla řešena Jakubem Hromasem v rámci diplomové práce a byl vytvořen návrh plánu péče o navrhovanou přírodní památku Velká Homolka.

Veškeré tyto aktivity zastřešuje ZO ČSOP Šumava, založená ve Vimperku v roce 2008. Posláním šumavské organizace je udržování a zlepšování přírodně-kulturního dědictví na Vimpersku a jeho okolí. Stěžejní aktivitou organizace je praktická péče o významné přírodní lokality. Lokalitu Velká Homolka má organizace zařazenou ve svém Šumavském pozemkovém spolku.

2.4.2 Zemědělství

Lokalita byla historicky využívána jako zemědělská půda (viz popis výše), což patrně formovalo pestrou mozaiku zdejších biotopů. Po upuštění obhospodařování docházelo k zarůstání a degradaci jednotlivých ploch.

Po zavedení hospodaření na části plochy v roce 2010 a poté na celé ploše od roku 2012 se provádí extenzivní pastva ovceci od počtu cca 50 ks v jarních měsících po 20 ks ke konci vegetační sezóny.

2.4.3 Lesnictví

Na lokalitě se nenacházejí pozemky určené k plnění funkcí lesa, proto není lokalita nijak lesnický využívána.

2.4.4 Rekreační a sport

Území je využíváno jak pro rekreaci, tak i pro sport. Z rekreačního hlediska lze uvést příležitostné táboření a rozdělávání ohňů na severozápadním okraji území, které představuje drobné riziko v případě zanechávání nepořádku a odpadků.

Ze sportovního hlediska je lokalita příležitostně využívána prostřednictvím cyklistické dráhy na jejím severním okraji. Z hlediska ochrany přírody však není její existence a současné užívání na škodu, protože přítomnost obnažené země je žádoucí pro některé zástupce hmyzu. Jakékoliv další zintenzivňování není žádoucí. Vhodné je existenci dráhy úředně povolit ve spolupráci se stavebním úřadem a orgánem ochrany přírody. Neméně důležité je i ustanovení provozního řádu.

Lokalita je oblíbeným místem dalekého výhledu (město Vimperk, Boubín).

Na lokalitě Velká Homolka byly v roce 2015 v rámci programu Blíž přírodě instalovány 3 lavičky s informačním systémem pro návštěvníky a dřevěné pexeso. Lavičky byly umístěny na místech s výhledem do krajiny. Součástí projektu byla oprava vrcholové křížku.

2.4.5 Myslivost a rybářství

Lokalita není nijak myslivecky ani rybářsky využívána.

2.4.6 Těžba nerostných surovin

Na lokalitě ani v nejbližším okolí neprobíhá žádná těžba nerostných surovin.

2.4.7 Využití vody

Lokalita je značně svažité bez jakéhokoliv vodního zdroje nebo vodní plochy či toku.

2.4.8 Výchovné a vzdělávací využití

V roce 2009 bylo při inventarizačním botanickém průzkumu zaevidováno 5 fytocenologických snímků. Tyto snímky slouží jako trvalé monitorovací plochy zaznamenaných společenstev, a proto je vhodné v budoucnosti (během příštích 5 až 10 let) opakovat snímkování, a to v době podobné jejich založení. Více informací o těchto snímcích je uvedeno v botanickém inventarizačním průzkumu Ekrta & Půbala (2009). Dalším navrženým průzkumem je pokračování entomologických průzkumů území, ať už odchytovými metodami do pastí či terénním průzkumem (sběr, smýkání či sklepávání). Další průzkumy realizované v roce 2013 objevily řadu nových a zajímavých druhů pro lokalitu. Průzkum bylo žádoucí zaměřit především na další skupiny motýlů a koprofágních brouků. Doplňkově lze uvažovat o průzkumu hub a lišejníků.

Na lokalitě byly v roce 2015 v rámci programu Blíž přírodě instalovány 3 lavičky, které mají na opěráku informační systém (historie a současnost území; rostliny a živočichové). Místo je častým vycházkovým místem a místem s rozhledem do okolní krajiny.

2.4.9 Další využití

Ve vrcholové části došlo k výstavbě vysílače, jehož vlastníkem jsou České Radiokomunikace a. s. V současné době je obsluha řešena příjezdem po ploše 9. Jiné využití území není známo.

2.5 Možné konflikty zájmů

Prioritními zájmy by mělo být zachování populace motýla modráska černočárného (*Pseudophilotes baton*), zachování a další rozvoj xerothermních druhově bohatých podhorských trávníků.

Z hlediska možného konfliktu zájmů přichází v úvahu dvě kolize. První je obsluha vysílače a obslužné stavby. V současné době je obsluha řešena příjezdem po ploše 9, cílem bude změnit příjezd ze severní strany rovnou na plochu 10 přímo k vysílači a ploše 9 se zcela vyhnout.

Druhou kolizí je střet s provozem cyklistické dráhy na severním okraji území. Dráha je postavena patrně bez jakéhokoliv povolení. Z hlediska ochrany přírody není její existence a současné výjimečné užívání na škodu, protože přítomnost obnažené země je žádoucí pro některé zástupce hmyzu. Přesto jakékoliv zintenzivňování jejího využívání a další úpravy či dokonce rozšiřování není žádoucí a lze je provádět pouze na základě souhlasu a povolení

orgánu ochrany přírody. Problémem se nově jeví používání chemického herbicidu Roundup při regulaci nárostu biomasy po jejích okrajích. Problém byl poprvé zjištěn v roce 2015.

Dalším potenciálním nebezpečím je změna územního plánu. Současný územní plán města Vimperk zahrnuje plochy Velké Homolky jako plochy pro zemědělskou činnost a plochy trvalé zeleně. Pouze východní okraj území je připraven pro zástavbu rodinnými domy. Tento pozemek tedy není do zájmové plochy po mnoha předchozích jednáních zahrnován. Na plochu bude vydána územní studie z hlediska krajinného rázu. Nicméně lze uvažovat o možném riziku vzniku požadavku na další zástavbu od jednotlivých vlastníků pozemků (především fyzických osob).

3 CÍLE A OPATŘENÍ

3.1 Dlouhodobé cíle ochrany přírody

Dlouhodobým cílem ochrany lokality Velká Homolka je zachování ekosystému potřebného pro udržení dobrého stavu mozaiky suchých trávníků krátkostébelného, místy až mezofilního charakteru doplněné mezofilními křovinami a na ně vázaných druhů bezobratlých, především modráska černočárného (*Pseudophilotes baton*) aj. Neméně důležité je i udržení stavu výskytu dalších živočichů vázaných na výslunné trávníky s roztroušenými keři – ptáků a plazů.

3.2 Modifikující faktory a jejich zhodnocení

Za modifikující faktory ohrožující lokalitu jsou považovány následující:

- omezenost finančních zdrojů pro provádění managementu – provádění managementů na lokalitě je vázané na krajinotvorné dotační tituly – Program péče o krajinu a Ochrana biodiverzity ČSOP, ev. Operační program životní prostředí. Potenciálním rizikem je ukončení těchto programů. Řešením je hledání dalších finančních zdrojů, v omezené míře využití dobrovolnické práce.
- omezenost personálu pro zajištění managementu lokality – o území se stará pobočný spolek ZO ČSOP Šumava a její Šumavský pozemkový spolek, nejde o státní nebo příspěvkovou organizaci, její činnost může být narušena nedostatkem finančních prostředků (viz bod výše)

- výpověď nájemních smluv od vlastníků – někteří vlastníci pozemků na Velké Homolce mohou zrušit nájemní smlouvy z důvodu snahy využít pozemky v jejich soukromé aktivitě (bydlení, hospodaření, zalesnění, aj.). Řešením jsou postupné výkupy pozemků. Klíčová část lokality je již v současné době ve vlastnictví ČSOP.
- tlak na další zástavbu a změnu územního plánu – některými vlastníky může být vyvíjen tlak na změnu územního plánu. Řešení stejné jako v předešlém bodu.

3.3 Operativní cíle ochrannářského plánu

Operativními cíli jsou především:

- získání veškerých pozemků do nájmu ZO ČSOP Šumava a v případě zájmu vlastníků realizovat výkupy prostřednictvím sbírky Místo pro přírodu
- zachování přítomnosti rozptýlených bultů mravenišť a rostlin mateřídoušky vejčité
- zvyšování rostlinné druhové biodiverzity nad min. 180 druhů.
- udržet poměr kosených/pasených ploch a ploch zarůstajících náletovými dřevinami v rozmezí 4:1 až 5:1
- ponechání rozptýlených keřů v lučních porostech
- snížení počtu jedinců dřeviny trnovníku akátu na 0 ex.
- zachování přístupnosti lokality po stávající cestní síti a údržba turistické infrastruktury

3.4 Navrhovaná opatření s určeným termínem

3.4.1. Péče o rostliny

Lokalita se vyznačuje malým počtem významnějších druhů (žádný exemplář není chráněn dle vyhlášky č. 395/1992 Sb., 3 druhy jsou registrované v Červeném seznamu ČR). Přesto počet zaznamenaných druhů (ev. rodů) – 175 v roce 2009, 162 v roce 2013, vyznačuje lokalitu za poměrně druhově bohatou. Významný je historický výskyt hořečku mnohotvarého českého (*Gentianella praecox* subsp. *bohemica*) do 80. let 20. stol. v partiích okolo vysílače.

Péče o tyto rostlinná společenstva by měla být podřízena termínům vhodným pro nerušený vývoj hmyzích druhů, pro umožnění odkvětu hostitelských a „živných“ druhů rostlin (př. mateřídouška) a některých druhově bohatých a „květnatých“ částí lokality prostřednictvím mozaikového kosení tak, jak to bylo provedeno např. v roce 2013.

Z hlediska omezování výskytu ovsíku vyvýšeného (*Arrhenatherum elatius*) je žádoucí zahájení časně jarní pastvy a její pravidelné provádění. Neméně důležitá je redukce nežádoucích nárostů dřevin jako topolů osik (*Populus tremula*) a trnovníků akátů (*Robinia pseudoacacia*) včetně jejich zmlazení. Naopak žádoucí a prospěšné je zachování rozptýlené zeleně v podobě solitérní keřů hlohu, trnek, šípků aj.

3.4.2. Péče o živočichy

Lokalita plní funkci refugia pro značné množství chráněných a přírodovědně cenných druhů živočichů. Jejich výčet je podrobně uveden v předchozích kapitolách. Nad těmito druhy zřetelně vyčnívá nález Dvořáka (2009), a to modrásek černočárny (*Pseudophilotes baton*), což je vymírající a kriticky ohrožený druh. Veškeré činnosti v území by měli být podřízeny ochraně tohoto druhu, a to především v rámci následujících zásad:

- plochy s výskytem živných rostlin (mateřídoušek) kosit nebo pást do poloviny května a druhé opatření provádět koncem srpna nebo až v září,
- je žádoucí narušování drnu v okolí bultů mravenišť a trsů mateřídoušek,
- je žádoucí ponechávat některé rostliny jako zdroj nektaru (maliníky a ostružiníky), nejlépe v současném stavu a je nutné bránit jejich expanzi,
- je nutné zabránit expanzi topolů osik a trnovníků akátu do ploch s výskytem mateřídoušek a bultů mravenišť.

Z hlediska zachování pestrého složení avifauny je žádoucí ponechání rozptýlené zeleně (především keřů hlohu, šípků a trnek) jako místa pro hnízdění a jako zdroj potravy.

3.4.3. Výčet plánovaných zásahů v dílčích plochách na Velké Homolce

(plán dílčích ploch viz str. 9)

Legenda: naléhavost se uvádí podle následujícího členění: I = zásah naléhavý (nelze odložit, je nutný pro zachování předmětu ochrany), II = zásah vhodný, III = zásah odložitelný.

Označení plochy	Název	Dlouhodobý cíl péče	Doporučený zásah	Naléhavost	Termín a interval provádění
1	Pás dřevin podél železniční trati	Cílem je odstranit všechny akáty.	Odstranit téměř všechny akáty, rány ošetřit herbicidem. Nechat pouze solitérní jedince dubů a javorů. Plochu možno přepásat/kosit s plochou 2.	II	X. – III. V době vegetačního klidu, lépe na podzim vzhledem k aplikaci herbicidu u akátů. Provést jednorázově v případě potřeby.

2	Podhorský smilkový trávník s mraveništi a mateřídouškou	Cílem je zachovat stávající stav s eliminací ovsíku a náletů topolů osik.	Krátké jarní přepasení ovce (žádoucí je pastvinu rozdělit na 2 až 3 plošky a některou vynechat a kosit pak na podzim) a podzimní seč (možné celoplošně).	I	Pastva na jaře v V., seč na podzim – IX. Podzimní pastva není vhodná, ovce nespasou zaschlou píci. Provádět každoročně. Vzhledem k velikosti plochy je žádoucí kosit/pást mozaikovitě po menších plochách.
3	Pás dřevin uprostřed pastvin	Cílem je zachovat nejstarší jedince dřevin a vhodné druhy pro obnovu a podrost.	Provést „probírku“ a zcela vykácet nálety topolů osik expandujících do plochy 4. Plochu možno přepásat/kosit s plochou 2 a 4.	II	X. – III. Kácení v době vegetačního klidu. Provést jednorázově a v případě šíření výmladků 1x za 3 roky.
4	Mezofilní ovsíková louka	Cílem je převod na mezofilní trávník s vyšším podílem bylinných druhů a potlačení ovsíku.	Doporučený zásah je mozaikovitá pastva nebo kosení s odstraněním biomasy z plochy – 2x ročně.	II	První zásah v VI., druhý zásah VIII. – IX. Provádět každoročně. Vzhledem k velikosti plochy je žádoucí kosit/pást mozaikovitě po menších plochách.
5	Dřevinný lem podél cesty	Cílem je zachovat nejstarší jedince významně redukovat topoly osiky.	Provést „probírku“, nechat dřeviny podél staré cesty a zcela vykácet nálety topolů osik expandujících do okolních ploch, též redukovat iniciální stádia hrušní. V SZ části u lesního porostu nechat ekotonový charakter dřevin. Plochu možno přepásat/kosit s plochami 4, 6 a 8.	II/I (v místech dominance topolů osik)	X. – III. Kácení v době vegetačního klidu. Provést jednorázově a v případě šíření výmladků opakovat 1x za 3 roky.
6	Smilkový trávník s přechodem k ovsíkovým loukám	Cílem je zachovat stávající stav s eliminací ovsíku a náletů topolů osik.	Doporučený zásah je jarní krátkodobé přepasení ovce a podzimní seč. V případě významného šíření náletů osik provést jejich odstranění.	I	Pastva na jaře v V., seč na podzim - IX. Podzimní pastva není vhodná, ovce nespasou zaschlou píci. Provádět každoročně. V případě šíření výmladků opakovat 1x za 3 roky.

7	Umělá výsadba smrku	Obnova krátkostébelného trávníku s mateřídouškou vejčitou	Vykácení smrků (z důvodu stínění a opadu jehličí) a odstranění biomasy z plochy, výhrab jehličí.	II	X. – III. Kácení v době vegetačního klidu. Provést jednorázově.
8	Smilkový trávník s přechodem k ovsíkovým loukám	Cílem je pokusit se převést na kvalitnější krátkostébelný porost, eliminovat a potlačit ovsík.	Doporučený zásah je intenzivní celoplošná pastva nebo seč – vše 2x za rok v prvních letech managementu (první 2 až 3 roky), později mozaiková pastva nebo seč 1x za rok (ev. s jarním přepasením jako plochy 2 a 6).	II	V prvních letech v VI. a XI., v dalších letech (V.) a VIII. až IX. Provádět každoročně. Vzhledem k velikosti plochy je žádoucí kosit/pást mozaikovitě po menších plochách.
9	Krátkostébelný druhově bohatý trávník	Cílem je zachovat druhovou bohatost a potlačit ovsík.	Pastva ovci, eventuálně seč.	I	Pasení stádem ovcí nebo kosení v 2. pol. VII., v případě objevení hořečků až v X. Provádět každoročně.
10	Křovinný pás podél cesty a cyklistické dráhy	Cílem je zachovat pestré složení a rozvolněný charakter. Pro zemní hmyz je žádoucí přítomnost dráhy a obnažené země. Součástí této plochy je vysílač a obslužná stavba.	Prořezávka za účelem nezapojení se porostu.	III	X. – III. Provést v době vegetačního klidu. V případě potřeby 1x za 5 až 10 let.

3.4.4. Rekreační využití lokality

- o Udržovat, případně vhodně doplnit současnou turistickou infrastrukturu; turistickou infrastrukturu neumísťovat mimo současné cesty.
- o Zabránit zneprůchodnění lokality v důsledku pastvy.
- o Zajistit osvětu mezi místními obyvateli i návštěvníky o významu lokality a způsobech péče o ní.

4. ZÁVĚREČNÉ ÚDAJE

4.1. Použité podklady a zdroje informací

4.1.1. Bibliografie a další údaje

ALBRECHT J. et al. (2003): Českobudějovicko. - In: Mackovčín P. & Sedláček M. [eds.], Chráněná území ČR, sv. VIII., Agentura ochrany přírody a krajiny ČR a EkoCentrum Brno, Praha, 808 s.

ANONYM II (2011): Metodika vyhlášení přírodních rezervací a přírodních památek, Ministerstvo životního prostředí, Praha, 47 s.

ANONYM III (2009): Osnova plánů péče o národní přírodní rezervace, přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní památky a jejich ochranná pásma, Ministerstvo životního prostředí, Praha, 34 s.

ANONYM IV (2008): Vyhláška č. 60/2008 Sb., o plánech péče, označování a evidenci území chráněných podle zákona č. 114/1992 Sb., Ministerstvo životního prostředí, Praha, 37 s.

ANONYM V (1992): Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, Ministerstvo životního prostředí ČR, Praha

CULEK M. [ed.] (1996): Biogeografické členění České republiky, Enigma, Praha, 347 s.

ČERNÁ M., FIŠER B., POTOČIAROVÁ E. & VEJVODOVÁ A. (2007): Agroenvironmentální opatření České republiky 2007 – 2013, MŽP ve spolupráci s AOPK ČR a MZE, Praha, 32 s.

DEMEK J. & MACKOVČIN P. (2006): Hory a nížiny, zeměpisný lexikon ČR, AOPK ČR, Brno, 582 s.

DVOŘÁK L. (2009): Homolka u Vimperka: výsledky entomologického průzkumu vybraných skupin hmyzu, ZO ČSOP Šumava, 8 s.

DVOŘÁK L. & DVOŘÁKOVÁ K. (2010): Výsledky entomologického průzkumu vybraných skupin hmyzu vrchu Velká Homolka u Vimperka, Západočeské entomologické listy, 1: 23 – 31 s.

EKRT L. & PŮBAL D. (2009): Botanický inventarizační průzkum lokality Homolka u Vimperka, ZO ČSOP Šumava, 23 s.

FARKAČ J., KRÁL D., ŠKORPÍK M. (2005): Červený seznam ohrožených druhů České republiky, bezobratlí, AOPK ČR, Praha, 760 s.

HROMAS J. (2013): Péče o entomologicky významný vrch Homolka – 2013, ZO ČSOP Šumava, Vimperk, 4 s.

CHYTRÝ M. [ed.] (2007): Vegetace České republiky 1, Travinná a keříčková vegetace, Academia, Praha, 528 s.

CHYTRÝ M., KUČERA T. & KOČÍ M. [eds.] (2001): Katalog biotopů České republiky, AOPK ČR, Praha, 307 s.

JANÁČKOVÁ H., ŠTORKÁNOVÁ A., VÍTEK O. [eds.] (2009): Metodika inventarizačních průzkumů maloplošných zvláště chráněných území, AOPK ČR, Praha

JANDA, J. & ŘEPA P. (1986): Metody kvantitativního výzkumu v ornitologii, SZN Praha, 157 s.

KLÁPŠTĚ J. (2012): SMĚRNICE MŽP č. 6/2012 pro poskytování finančních prostředků v rámci Programu péče o krajinu v letech 2012 – 2014, Ministerstvo životního prostředí ČR, Praha, 23 s.

KUBÁT K., HROUDA L., CHRTEK J. jun., KAPLAN Z., KIRSCHNER J. & ŠTĚPÁNEK J. [eds.] (2002): Klíč ke květeně České republiky, Academia, Praha, 928 s.

PAVLÍČKO A. (1998): *Gentianaceae* – hořcovité na Prachaticku, aktuální rozšíření některých druhů s důrazem na rod *Gentianella* (hořeček), Zlatá stezka – Sborník Prachatického muzea, Prachatice, 5: 299 – 318 s.

PETŘÍČEK V. (1999): Péče o chráněná území – I. Nelesní společenstva, AOPK ČR, Praha, 452 s.

PLESNÍK J., HANZAL V., BREJŠKOVÁ L. (2003): Červený seznam ohrožených druhů České republiky, obratlovci, AOPK ČR, Praha, 184 s.

PROCHÁZKA F. [ed.] (2001): Černý a červený seznam cévnatých rostlin České republiky, Příroda, Praha, 18: 166 s.

SVENSSON L. & GRANT P. J. (2004): Ptáci Evropy, Severní Afriky a Blízkého východu: praktická určovací příručka, Svojtka & Co., Praha, 400 s.

Pro zpracování ochrannářského plánu péče byly použity mapové podklady z webových stránek www.mapy.cz a www.cuzk.cz.

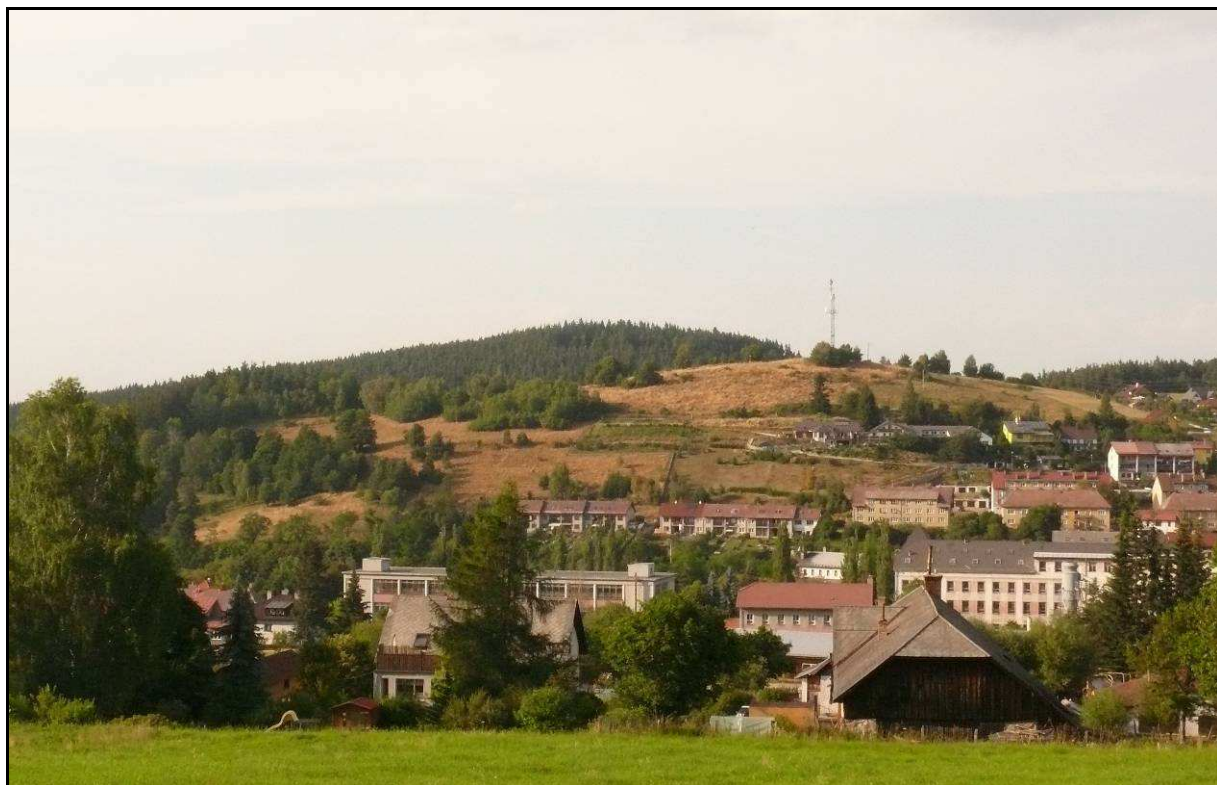
Vlastní sestavení návrhu ochrannářského plánu na Velkou Homolku bylo provedeno na základě zjištěných údajů z terénních průzkumů v roce 2013 (údaje Jakuba Hromase, poskytnuté údaje Vondrky a Dvořáka). Plán byl dále doplněn existujícími údaji z dřívějších prováděných průzkumů (Dvořák 2009 a Ekrt & Půbal 2009) a údaji od organizace ZO ČSOP Šumava. Podrobné údaje k historii území poskytli Schwamberger, Popelínská a Narovec.

4.1.2. Fotografické snímky

Historický snímek Velké Homolky z roku 1933 (upraveno z HAJNÍK 2007)

Současná podoba Velké Homolky v roce 2013 (foto J. Hromas)

Pastva na Velké Homolce probíhá prostřednictvím ovce šumavské (foto J. Zrnová)

Užovka hladká (Coronella austriaca) na Velké Homolce (foto J. Hromas)

Soumračník jahodníkový je typický zástupce motýlů vázaných na krátkostébelné květnaté louky (foto J. Hromas)

V roce 2015 byl opraven vrcholový křížek z roku 1899 (foto J. Hromas)

